

Glavna zgodba **BORUT VESELKO**

S težaki nima težav

Ob stoti ponovitvi monokomedije Laži, ampak pošteno igralec Borut Veselko pošteno pove, da v resničnem laganju sploh ni dober. Kadar je kot otrok kdaj poskušal prikriti slabo oceno ali kaj podobnega, ga je mama spregledala.

Če bi bil, kot uči v predstavi, in bi lahko verjel svoji laži zelo dosledno, bi bil miren in bi z lahkoto lagal. »Pravzaprav je najbolje manipulirati z resnico. Kadar ne želiš, da ti nekdo nekaj verjame, mu poveš po pravici, pa je. O lažeh ljudje navadno presojamo nekonsistentno. Vsaka neresnica ni laž. Velikokrat jo upravičujemo, kadar se nam zdi koristna. Še bolj perverzno se mi zdi, da ljudje zlorabljajo resnico ali delno resnico. V predstavi me bolj zanima ta druga plat. Morda bi moral napisati nadaljevanje o resnicah, ki lažejo. Te so veliko bolj zanimive in perverzne. Zdi se mi, da rečemo laž neresnici, ki nam škoduje; če škoduje komu drugemu, smo že malo bolj tolerantni. Majhna laž pa nam lahko ustreza ali nam je ljuba. Kot na primer kompliment, ki je praviloma laž,« pripoveduje Borut.

NI SE TREBA ISKATI

Ob predstavi je razmišljal, da tudi sam vedno ne želi resnice. »Nevednost je velikokrat sladka, neprijetnih stvari ne želim vedeti, še posebej tistih, ki na moje življenje ne vplivajo drugače kot slabo. Če bi zbolel za rakom in bi se lahko še zdravil, bi seveda to želel vedeti, če pa bi bilo nekaj neizogibnega, ne bi rad vedel, kaj slabega me čaka v prihodnosti. Če bi kdo vedel, bi raje videl, da se mi zlaže, kot da mi pove po resnici.«

Foto: Helena Krmelj in arhiv

»Človek mora najprej sam biti dober, pozitiven, da lahko z drugimi deli veselje.«

»Bistveno je, kako se gradiš, da znaš videti svet okrog sebe, uživati v njem in tudi trpeti ali čutiti z njim, če je potrebno.«

»Z LAHKOTO SE ODLOČAM O STVAREH, LJUDJE PA ZGREŠENO MISLIJO, DA ČE SE ODLOČIŠ, DA NEČESA NE BOŠ NAREDIL, DA SE NISI ODLOČIL. Z NE ODLOČITVIJO SE ODLOČIŠ ZA NEDEJANJE.«

**Ni bil dober
blefer**

Poštenega
lažniva se gre v
SITI teatru BTC.

Ne verjame, da človek lahko v celoti spreminja usodo, kakor želi, a lahko edini hote vpliva na to, kaj se mu dogaja. »Zelo veliko ljudi, mogoče več kot včasih, čaka, da bi se jim nekaj zgodilo, ali se iščejo. Ni se treba iskati, smo že najdeni, seveda pa je stvar odločitve, kako v določeni situaciji deluješ. Človek se mora narediti, vzgojiti, mora hoteti, mora delovati. Stvari se ne zgodijo kar same. Da bi nekaj dosegel, da bi se ti nekaj 'zgodilo', je treba delovati.«

NISEM DOVOLIL, DA BI ME TAKO BRCALI

Za situacijo, ki je trenutno v kranjskem gledališču, meni, da si je ni želel nihče. »Direktni pogovor je močno orožje, ki velikokrat prepreči vojno. Če bi v tem verjeli drug drugemu, bi bil zdaj bil zaposlen kot igralec in gospa Ivana Djilasova kot direktorica. Očitno je šlo veliko bolj za to, da bi me odstranili iz Kranja, kot za to, da bi bila druga direktorica, sicer tega ne morem drugače razumeti. Ena od nesramnosti, ki sem jih moral slišati, je, da teater ni socialna ustanova. Navsezadnje tudi sam nisem socialen primer, ne gre za to, da bi bil nesposoben opravljati svoj poklic. Bilo je tudi rečeno, da izsiljujem s tem, da za poravnavo ponujam to, da me zaposlijo. Delo je ustavna pravica in boriti se za delo ni nekaj slabega. Ne nazadnje nisem sam in moram poskrbeti tudi za družino, ki ni majhna. Žal mi je za Ivano, mislim, da je bila zlorabljena za to, da bi obračunali z mano. Njej in na občini sem povedal vnaprej, da se bom pritožil na razpis, ker ne dovolim, da bi me tako brcali. Mislim, da sem v teh 10 letih direktorovanja deloval dobro, da je gledališče v 10 letih postalo drugačno, kot je bilo pred 10 leti. Ne mislim, da bi

Tudi med študijem
medicne je užival.

KALIGULA

» **E**na od najbolj ljubih in žlahtnih vlog, ki sem jo kdaj igral in sem si jo tudi najbolj želel, je bil Kaligula. Tak si v resnici nikoli ne bi želel biti, ampak moram priznati, da me zanima, kakšna je ta izkušnja, kako se človek doživlja, če počne, če naredi nekaj takega.«

»Človek mora verjeti, da je on tisti, od katerega je vse odvisno, čeprav ni čisto res.«

mi morali priznavati posebne zasluge, hkrati pa se mi ne zdi potrebno, da se z mano ravna kot s škodljivcem.«

PREVZETA OBVEZNOST, DOLŽNOST

Za igralca, ustvarjalca je nenavadno toliko let vztrajati na položaju direktorja, marsikaj je neprijetno in odveč, a prevzeta obveznost je dolžnost. »Ko je bilo jasno, da ne bo prenove gledališča, ko so nam vzeli denar, po mojem mnenju brez utemeljenih razlogov, sem izgubil precej volje, ampak hkrati, ko so stvari šle narobe, jih nisem mogel kar pustiti.«

To ne pomeni, da ne bi bil šel drugam. »Trenutno ni nobenega delovnega mesta zame, kjer bi lahko delal kot igralec. Svoboda je tvegana, ne upam si. Poskušal si bom urediti delovno mesto na legalen način. Največji hec je v tem, da so v kranjskem gledališču tri prosta delovna mesta za igralce. Očitani so mi, da to, kar počnem, ni etično. Bi bilo bolj etično do vseh, ki živijo z mano in so od mene odvisni, da se predam in sem brezposeln? Je moja pravica do službe manjša kot pravica do službe nekoga drugega?«

SRAMEŽLJIV IN TREMAŠ

Za lep vtis, po njegovem, naredi premalo, čeprav je pravzaprav tako morda boljše. Tako ljudje pristopijo bolj rezervirano, a bolj ko ga spoznajo, boljše je. »Narediti najprej dober vtis in ga potem kvariti, je slaba varianta. Moram priznati, da z ljudmi, za katere sem bil opozorjen, da so 'težki', praviloma nisem imel problemov. Ravno nasprotno. Velikokrat obsodijo nekoga, da je 'zajebran', ker je direkten in ker pove naravnost, kaj bi rad. Meni je to všeč! Čeprav ga je že na akademiji profesor Korun opozoril, da so igralci zato, da se kažejo, in mu je bilo to še kar tuje, je s tem, da v delu uživa, premagal sramežljivost. »Na odru sem najraje zato, da doživljam stvari, ki jih sicer ne bi mogel doživljati, ker so tam dovoljene. In rampa, meja med svetlobo in temo, je velika zaščita; čeprav človek na odru deluje izpostavljeno, mu je dovoljeno početi stvari, ki jih sicer v življenju ni dovoljeno početi. Na odru sem pravzaprav praviloma vedno užival, tudi v šoli, čeprav sem v srednji šoli, ko so me povabili h krožku, imel tako

tremo, da si sploh nisem upal začeti.«

BOJI SE SVOJE TEMNE PLATI

Svoje temne plati se boji in meni, da bi bil popolnoma nenormalen človek, če se je ne bi bal. »Če misliš, da si je človek vedno sposoben priznati vse temne plati in jih sploh razpoznati, je to naiven pristop. Človek rad zelo globoko prekrije predvsem temne plati, nakar pride do delovanja, ki je lahko nelogično, a je psihologično. Človek se mora kar naprej spraševati, zakaj naredi kakšno stvar, zakaj tako reagira. Ko so stvari v redu in fine, se ne sprašujemo kaj dosti, čeprav bi bilo koristno, saj bi to dobro, pozitivno radi ponovili. Kadar trpimo, nam nekaj ni prav, takrat je treba brskati po sebi. Ko nam nekaj ni v redu, radi iščemo razloge v drugih. Najprej je prav pogledati vase, pa ne zato, da bi pri sebi iskali krivdo, ampak mehanizem, razloge, da bi se drugič lahko izognili trpljenju.«

■ SUZANA GOLUBOV